Μέλας

922. Κεῖθεν δ' εἰρεσίῃ Μέλανος διὰ βένθεα πόντου — Απολλ. Αργον.
ἱέμενοι, τῇ μὲν Θρηικῶν χθόνα, τῇ δὲ περαίην — Α
Ἴμβρον ἔχον καθύπερθε· νέον γε μὲν ἠελίοιο
δυομένου. Χερρόνησον ἐπὶ προὔχουσαν ἵκοντο.

Μέλανος. Nomen est proprium. Vide excerpta — Σχόλια
e Strabonis libri VII fine p. 511. Appianus — ἔκδ. Brunck.
Αρ. δ' 514. — 180 λέγεται
θρηΐκιαι δ' ἅλις ἐγγὺς [illegible] ὄχθαι, ὅθι βαθὺς — σ. 230
φασὶ Ποσειδάωνος [illegible] θέλξαι.
ἐκ δὲ καὶ δὲ Μέλα[illegible] [illegible]

Μέλας

922. Κεῖθεν δ' εἰρεσίῃ Μέλανος διὰ βένθεα πόντου ἱέμενοι, τῇ μὲν Θρῃκῶν χθόνα, τῇ δὲ περαίην Ἴμβρον ἔχον καθύπερθε· νέον γε μὲν ἠελίοιο δυομένου. Χερρόνησον ἐπὶ προὔχουσαν ἵκοντο. Ἀπ. Ῥ. Ἀργον. Α

Μέλανος. Nomen est proprium. Vide excerpta e Strabonis libri VII fine p. 511. Stephanus Ἀλ. σ. 514. Σχόλια ἐκδ. Brunck 180 Lips. 19 σ. 230

Θρηΐκιοι δ' ἴδοις [illegible] βαθὺν [illegible] φασὶ Ποσειδάωνος [illegible] καὶ δὲ Μ [illegible]

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ